

Musæi Metallici Lib. IV. 709

A

DE LAPIDE ALDEBERGIO.
Cap. XLIV.

A IC lapis nomen acquisiuit ab Aldenburgo Halsatiæ vrbe, quæ vrbs veteris Latinis nostri seculi hominibus nominatur. Duplicis est generis, vnum extra albicat, & intus est cinereum; alterum rubescit, vtriq; tamen odor violæ ineft. Hunc tamen odorem Georgius Agricola non lapidi, sed musco attribuit, qui lapidibus frequenter adnasci solet, fortassis auctoritate Aristotelis ductus, qui nullos lapides odorem spargere afferuit. Nihilominus nos experientia edocet, talem odorem non musco, sed lapidi adscribendum esse opinamur: habuimus enim fragmentum huius lapidis odorem **B** violæ fundentis, in quo nulla prouersus musci vestigia apparebant, & tamen, diurnitate temporis, talis odor euanscere debuisset, cum tamen odore esset refertus, non *odor in lapidis* secus ac violis semper fuisset inuolutus, licet inter lapides diuersi generis seruaretur. Quapropter mens Aristotelis de odore lapidum ita exponenda est, vt de pluribus intelligatur.

DE LAPIDE ALABANDICO.
Cap. XLV.

SYNONIMA.

C LABANDICVS, & Alabandinus lapis inuenit nomen ab Alabanda Cariæ. Apud Hermolaum Barbarum Abalandicus legitur. Praeterea Democrato vocatur Alabastrus. Alijs cognominatur Magnesia, & Manganese. Apud Albertum Magnosia. Deniq; alijs Pignites, & Pingnites, & species Belemnitis dicitur.

SCRIPTIO, ET LOCUS.

COLOR huius lapidis ex rufo nigricat, perspicuus est, ad instar ignis: quin immò secundùm aliquos, nonnullis rimulis, atq; venis dehiscit, verū Plinius horum non meminit, qui afferuit hunc lapidem esse nigri coloris, aspectu tam ad purpuram declinantem facile liquatur igni, & ad usum vitri funditur. In Caria ad Alabandam nascitur, & in eadem regione, Miletì, vt Plinius testificatur.

*Adhibetur
ad utra.*

DE LAPIDE OBSIDIANO.
Cap. XLVI.

SYNONIMA, ET ETYMVM.

VAMVIS Obsidianus lapis ab Obsidio inuentore ita fuerit nuncupatus, authore Plinio; attamen illum accepisse nomen à Regione possumus affuerare, nimirum in qua Obsidius illum primò reperiisse traditur. Quocirca Aethiopicus lapis etiā dici meruit οψιανος λίθος Constantino, in Dictionario suo, appellatur, & Obsius lapis apud Isidorū legitur. Hunc eudem esse cum gemma obsidiana Plinij arbitramur. Hieronymus Cardanus lapidem incidentem ab effectu indigitauit; quia ex illo cultri ooo olim

